

DE ZEER PRIMITIEVE GODSDIENST

7 mei 1954

Goedenavond vrienden.

Ik mag u allereerst met de gebruikelijke inleiding nog even eraan herinneren: we weten heus niet alle dingen, we kunnen vergissingen en fouten maken zoals iedereen, zoals kort geleden zelfs gebleken is, we kunnen soms ook door bepaalde ontwikkelingen van geestelijke en zelfs materiële aard wat verrast worden. Daar moet u rekening mee houden en dus eerst eens even zelfstandig nadenken voordat u alles wat we zeggen, zo maar als zoete koek opeet, dat is helemaal niet de bedoeling. Persoonlijke problemen kunnen wij natuurlijk niet behandelen of zelfs, wanneer die in algemene zin gesteld zijn in een zodanige vorm dat ze tenminste voor iedereen belangrijk zijn. Dus u begrijpt, wij hebben enige beperkingen.

Wanneer er echter iets niet duidelijk is, wanneer u zegt: ik wil daar nog wat meer over horen, och, het kost u een paar woorden, u hoeft het alleen maar te zeggen en we zullen met alle eerlijke kracht die in ons is proberen om tegemoet te komen aan uw verlangen. Wanneer we het niet kunnen dan zullen we het u eerlijk vertellen. En u weet natuurlijk ook dat er punten zijn waarover gedebatteerd zou kunnen worden en dat zijn eigenaardig genoeg veelal juist de geloofspunten, dat zijn die dingen die niet vaststaan en die je alleen maar in jezelf draagt. Over dergelijke punten kunnen we natuurlijk niet gaan debatteren, want daar is het eind van zoek. En onze tijd is uiteindelijk wat te kostbaar om die te verdoen met - wat ik toch zou willen noemen - meestal tamelijk vruchteloze argumenten. Een gelovige die kun je niet overtuigen met feiten, niet met spitsvondigheden. En, omgekeerd geloof ik niet dat iemand veel kans heeft om ons in een debat te overtuigen; men kan ons wel wijzen op fouten die we maken, die accepteren we, maar wat geloofszaken zijn, daar hebben we ook onze eigen opinie .

Dus dat is dan de inleiding voor vandaag. En nu is op het ogenblik nog niet - wat sommigen van u misschien verwachten, wat wij, "de berichtendienst" gedoopt hebben - is nog niet volledig op het ogenblik bij elkaar. Er zijn n.l. weer verschillende dingen gebeurd van de week en daaruit verwachten wij weer bepaalde ontwikkelingen. Nu wil ik er even de nadruk op leggen: wij geven al deze dingen niet als zekerheden denkt u alstublieft niet dat we trachten u hierdoor regelmatige voorspellingen een eindje voor de normale dagbladen uit, in te lichten over de gebeurtenissen op de wereld. Het is helemaal niet de bedoeling om hier te spelen voor A.N.P. of iets dergelijks. Het enige wat we daarmee doen is, trachten u een inzicht te geven van bepaalde ontwikkelingen die op het ogenblik plaatsvinden en ook wat wij daarvan verwachten. Wij proberen u dus een beetje inzicht te geven in wat zich vaak achter de schermen afspeelt, in de hoop dat u daar uw voordeel mee zult kunnen doen en dat u het zult gebruiken om vooral ook geestelijk wat sterker te staan.

Nou, dat heb ik ook verteld. Ondertussen zijn ze er nog niet. Ik had de hoop dat er ondertussen de eerste berichten zouden doorkomen, maar dan moeten we maar weer verder gaan met het bespreken van de godsdiensten. En nu wil ik voor vandaag de heel primitieve godsdienst ook eens een keer een plaatsje geven, een beschouwing.

Tot op heden hebben we steeds gezegd: ja maar, elke godsdienst kan worden herleid tot een bepaald aantal grotere principes, als het zijn: een God, dus een oerkracht, hetzij van persoonlijkheden die als intermediair, als middelaar dus tussen die Godheid en de mens optreden, bepaalde krachten die deze Godheid aan de mens schenkt etc. Nu komen we echter vandaag eens bij de primitieven bij de Fetisjisten terecht. U weet, dat zijn de mensen die met een fetisj of een amulet denken macht te verzamelen.

Het zijn vaak heel eenvoudige mensen. Er is een tijd geweest dat ook de Christenen een dergelijke gedachte hadden en die droegen speciaal gewijde medailles met het beeld van een heilige erin gegraveerd en dat maakt je dan kogelvrij, of ze droegen bij zich een speciaal afschrift uit de Bijbel en dat behoedde dan bv., laten we zeggen, tegen de hik. Dat is natuurlijk allemaal een klein beetje, hoe moeten we zeggen, wat bijgeloof. Nu geloven deze eenvoudige mensen dus, dat voorwerpen de macht hebben om de normale wetten van de natuur te wijzigen, mits in deze voorwerpen een magische kracht schuilt. Hoe moeten we daar nu mee

aan als we naar het Christendom gaan kijken? Per slot van rekening moet toch ergens een vergelijking zijn. En dan komen we tot de ontdekking dat in veel gevallen de primitieve Christen althans er net zo over denkt, maar dat Jezus dit volledig verworpen heeft. Jezus heeft de waarde van de dingen gesteld daar waar ze horen. Aan de andere kant heeft Hij ook door Zijn handelingen te kennen gegeven dat een bepaald ritueel voor hem waarde had, want Hij is in de tempel regelmatig geweest, Hij kwam regelmatig in de tempel, dus Hij geloofde aan een plaats waar je God kon eren, niet als enige mogelijkheid - dus in Joodse zin - maar als toch een dienstig iets. Als die tempel alleen maar kwaad was geweest, poppenkast, dan was Hij er niet heengegaan. Hij volbracht met Zijn leerlingen de tradities van de godsdienst o.a. het Paaslam.

En de uiteindelijke betekenis van dat Paaslam is toch eigenlijk ook een soort fetisdienst, want hier werd dan de bescherming gezocht tegen de dood uit het oude Egypte, weet u wel, die vlucht waar Mozes het hele zaakje 40 jaar door de woestijn heeft laten dwalen. Dus er zitten allerhande factoren in, waarbij blijkt dat Hij niet volledig verwerpt, maar dat Hij schijnbaar deze dingen accepteert omwille van de kracht en het geloof die zij voor Zijn medemensen hebben, omwille van de traditie die Hij niet wenst te verstoren. En wanneer we als Christenen dan die simpele mensen moeten gaan benaderen, dan kunnen we dat niet doen door te zeggen: "hoor eens, die steen, dat houten poppetje, dat zakje met een eigenaardig bekrabbeld stukje boomschors erin, met een papiertje of een stukje leer, dat betekent niets", want dan zouden we liegen, het betekent wel wat. We kunnen niet zeggen: "dat is de enige kracht die wat te zeggen heeft in de natuur", we kunnen hoogstens zeggen: dat is een kleine kracht.

Maar het fetisj, het amulet, zij hebben een betekenis en een waarde. En deze betekenis en deze waarde, vrienden, die zijn natuurlijk zeer beperkt. Maar als een groot aantal mensen gelooft aan een kracht schuilend in een miraculeus wonderbeeld, dat is ook fetisjisme, wist u dat? Miraculeuze beelden dat zijn eigenlijk ook fetisjen. Wanneer men gelooft in de zegenende werking van gewijde medailles - amulettendienst, nietwaar, het dragen van amuletten dat is precies hetzelfde - dan moeten we toch wel zeggen: er wordt een kracht ingelegd die afhankelijk is van de gemeenschap die deze kracht als waardering, eigenschap, voor het voorwerp heeft vastgesteld. En hoe groter het geloof daarin is, hoe groter de kracht die erin schuilt.

Nou, tot zover is het geloof ik allemaal duidelijk als ik weet niet wat, niet duidelijk als de nacht natuurlijk. Nu, kijkt u eens, dan moeten wij proberen om ook met deze eenvoudige mensen - ik denk hier aan bepaalde negerstammen, ik denk hier aan sommige stammen die magie bedrijven - toch een contact te vinden. En dan blijkt dat voor ons als Christenen heel goed mogelijk te zijn, zolang we niet stuiten op de primitieve dierlijke mens, want de primitief-dierlijke mens gebruikt zijn amulet en aanbidt en eert zijn fetisj om voor zichzelf en alleen voor zichzelf, vaak ten koste van anderen, voldoening te verwerven. En dat is nu het enige wat we niet kunnen tolereren. We moeten het verdragen, maar alleen in die zin dat we zeggen: "nu ja, ze zijn niet wijzer", maar we mogen het zeker niet accepteren als iets waar je respect voor moet hebben. Het geloven aan een bepaald ding dat voor u apart een grote betekenis heeft en alleen u zal helpen en niemand anders, dat is dwaasheid.

Wanneer u geloven wilt in magie, magische krachten, uitstekend, want ze zijn er. Maar wanneer u komt tot het eren, het bijzonder vertroetelen van bepaalde voorwerpen, beeldjes etc., dan moeten we daar een lijn trekken. Waarom? Wel, God leeft in een totaal van Zijn schepping, we kunnen in alle dingen God vinden, maar wanneer wij trachten de Krachten van God, op welke manier ook, zelfs midden in een christelijke belijdenis, voor onszelf te gebruiken of te misbruiken, dan moet ik zeggen: dit is niet christelijk, dit is zelfs niet ethisch verantwoord en dit is zeer zeker esoterisch een zeer slecht iets, dat mag niet, dat kan niet.

En wanneer deze mensen in hun primitiviteit voortdurend alleen aan zichzelf denkend, trachten een deel van de Goddelijke Kracht te misbruiken, om andere delen van die Goddelijke Kracht schade toe te brengen, zelfs al lukt het ze uiteindelijk toch nooit - het kan voor een ogenblik goed gaan, maar het valt altijd op degene die het doet terug - dan moeten wij zeggen: hier wordt geschonden de wet van de christelijke naastenliefde. Dat die wet in heel veel verschillende vormen voor kan komen, dat zult u met mij eens zijn.

In sommige landen is het naastenliefde wanneer je een lijdend mens uit zijn lijden verlost, in het Westen zou het moord zijn. Begrijpt u wat ik bedoel? In sommige landen heet het naastenliefde wanneer je er op uittrekt om voor je naasten bv. koppen te snellen, of voor jezelf. En dat is natuurlijk een heel eigenaardig iets, hier komt dus het plaatselijk gebruik heel sterk op de voorgrond en wij kunnen ons voorstellen dat zelfs mensen die dat doen, dit toch

onzelfzuchtig, onbaatzuchtig doen, met de bedoeling daarmee het geheel van de mensheid te dienen. Zij maken dan alleen in onbegrip een enkel deel van die schepping, als onbelangrijk, eigenlijk het slachtoffer van hun lust om anderen te dienen. Hetzelfde zien we in de moderne oorlog ook. Ook daar wordt vaak zeer veel misdreven in goed geloof en goed vertrouwen, omdat men de wereld wil dienen. Dit is niet kwaad, maar het is te primitief gedacht. Want geloof mij, naast de fetisj van de oude tijd en de primitieve volkeren, staat heel vaak de wapenspreuk van het hedendaagse.

Dat zijn natuurlijk dingen, die kunnen we niet goed vinden, maar we kunnen ze begrijpen, we moeten begrijpen dat dit geen dingen zijn waar je met geweld tegenin moet gaan. Hier past het ons niet om de gesel te grijpen en de boel even uit te roeien. Wat moeten we dan doen? Nou, vrienden, we moeten tegenover juist dit primitieve denken, dat een vaan, een vlag, een beeld, een steen, een boom, een bron hoger stelt dan wat dan ook en daar de schepping aan onderdanig maakt, trachten te bewijzen dat dit niet waar is. En nu weten wij dat alle fetisjen, alle amuletten, alleen kracht dragen die erin gelegd wordt door degenen die deze dingen vereren en aanbidden, de kracht dus uit de mensen komt en zelfs de geest die daarin woont voor deze krachten waarmee hij zijn wonderen doet, volledig afhankelijk zal zijn van de mensen die hem eren en met kracht voeden. Maar wij hebben kracht in onszelf, de christelijke kracht.

Wanneer de fetisj goed is, dan zal zij, verrijkt met onze kracht, een nieuwe gedaante aannemen. Zoals men wel eens spottenderwijze zegt: "de goden van Griekenland zijn de heiligen van Rome geworden". Kijk, dat kan allemaal, dat is allemaal mogelijk, al deze dingen komen regelmatig voor, altijd weer wordt een oude kracht gesublimeerd, krijgt een nieuwe vorm en leeft verder. Maar het gaat ons dan ook niet om de kracht zelf, het gaat ons om de sublimatie in het besef van de mensen. De kracht kan daar alleen aan beantwoorden of ten onder gaan.

En wanneer wij dan te maken krijgen, zoals u dat ongetwijfeld in uw omgeving zelfs misschien doet, met bijgeloof, laten we dan dat bijgeloof, wanneer het niet van zuiver zelfzuchtige aard is, vooral niet te hard te lijf gaan, maar laten we alleen trachten deze dingen uit het zuiver persoonlijke, het egocentrisch verband los te maken. Laten we proberen de mensheid eerst te doen denken aan de wereld met al haar bijgelovigheden, want wanneer ze zichzelf gaan beschouwen als een functionerend deel van een geheel, wanneer ze begrijpen dat naastenliefde een noodzakelijke wet is, dan kunnen zij met al hun fetisdienst, met al hun amuletten en tovermiddelen, toch goede Christenen zijn. En daarom moeten we de eenvoudige volkeren niet verachten, we moeten niet lachen om de magiër en we hoeven hem niet te vrezen. We moeten al deze dingen, zelfs wanneer, zoals het soms gebeurt, een voorwerp met krachten geladen, in uw handen komt, of dit nu een pop is die als wachter gediend heeft in een of andere vroegere periode, of het misschien is een beeldje, ergens bij de negers gesneden en enige tijd gebruikt voor rituele bezigheden, of het is een steen misschien, of een tablet of kleine scarabee die als amulet gedragen werd in een oud Egypte.

Altijd weer onthoudt u één ding: wanneer u de krachten van het goede dient, zullen deze krachten in uw nabijheid, of dit goede versterken of teniet gaan. En Jezus heeft nooit gewild dat de hele wereld zich als een soort eenheidsprijzenmaatschappij richtte naar één bepaalde lijn. Hij heeft alleen maar verwacht dat ze op één bepaalde manier het bewustzijn zouden zoeken. Hij heeft gezegd: gaat uit en onderwijs de volkeren. Maar onderwijzen kun je de volkeren niet, wanneer je ze iets oplegt. Je kunt de kinderen de tafels van vermenigvuldiging laten instampen en ze kunnen ze afdreunen, maar zolang als ze geen associatie weten tussen die tafels van vermenigvuldiging en de wetten van de voorwerpen en hun aantallen rond hen, dan hebben die dingen geen waarde, begrijpt u?

Zo moeten we dus met deze simpele dingen ook handelen, we mogen ze niet zonder meer veroordelen, maar wij moeten sterk ingrijpen, krachtens ons sterk geestelijk vermogen - wat u ook heeft als u wilt, dat hebben wij niet alleen, dat heeft u ook - tegen de misbruiken die uit dergelijke praktijken voortspruiten. En dan behoeven we ons helemaal er niet om te bekommeren of het nu iemand is die met een steentje uit het heilige land rondloopt of met een steentje van de Acrópolis - Acropolis eigenlijk, hè, geloof ik - en we hoeven ons ook er helemaal niet druk over te maken of hij nu bezweert met een negerbeeldje of met een heiligenprentje. Zodra dit zuiver zelfzuchtig wordt, geestelijke kracht daartegenover stellen, dit mag niet. Zodra de handelingen gericht zijn op het welzijn van de gemeenschap, zonder daarbij speciaal het individu als ontvanger van gunsten te nemen, laat het bestaan. Beter dat

men de naastenliefde beoefent in bijgeloof, dan dat men in het bezit van alle kennis de naastenliefde vergeet.

Zo, nu heb ik daarmee tevens mijn betoog afgestoken. Ik zal eerst even kijken, zijn er nog opmerkingen of vragen? Niet, nou dan zal ik even over moeten gaan naar "de berichtendienst" die nu op het ogenblik doorkomt.

BERICHTENDIENST

In de afgelopen tijd, dus sedert dat wij het laatst met elkaar spraken, zijn, zoals u weet onze vrezen dat de cyclus van natuurrampen niet plotseling tot stilstand te brengen was, weer een aantal rampen gebeurd en er zijn er nog ettelijke in ontwikkeling. Dat is erg jammer, dat betreuren we heel erg, maar daar is niets aan te doen, echter is de geestkracht waarmee deze rampen ondergaan worden over het algemeen groter dan ettelijke maanden geleden.

Het lijkt of de weerstand tegen de gebeurtenissen groter is geworden. De paraatheid van de wereld om hulp te verlenen blijkt eveneens groter te zijn. Het enige wat we wel helaas op moeten merken is: de belangstelling daarvoor wordt minder. Dat is dan punt 1. Dan hebben we verder ontdekt dat op het ogenblik, aan de hand van een aantal gegevens die verzameld zijn in de laatste tijd, een verandering van tactiek in de Roomse Kerk waarschijnlijk binnenkort als instructie uit zal gaan en dat deze verandering van tactiek zich op politiek gebied zal bewegen, zowel als op sociaal gebied. Het gaat hier niet om de intrinsieke zaken van de kerk, ofschoon ook daar wel enige verklaringen die opzien zullen baren, in voorbereiding zijn. Maar het gaat hier dus speciaal om de houding van de kerk tegenover bepaalde bevolkingsgroepen etc. En men zal daar een oplossing trachten te vinden die het priesterlijk gezag herstelt.

Wij voor ons geloven dat hieruit voort zal vloeien een verandering van de, laten we maar zeggen, de koehandel-tendensen die heel vele christelijke partijen de laatste tijd, vooral rooms-christelijke partijen, hebben vertoond en wij verwachten daarvan een zekere reiniging van de atmosfeer in veel landen.

Dan hebben we verder ontdekt dat een aantal strategisch belangrijke besluiten genomen zijn in Amerika die zeer zeker in de verschillende besprekingen, op het ogenblik nog gaande en komende, een sterk gewicht in de schaal zullen leggen ten aanzien van de besluiten die daar genomen worden. Wij hebben bovendien ontdekt dat zeer sterk door een groot aantal landen op het ogenblik ineens de nadruk wordt gelegd op een grotere handelsvrijheid met het Oosten en wij geloven dat hieruit in het begin enige politieke geschillen naar voren zullen komen die uiteindelijk echter van groot belang zullen blijken èn voor de economie van het Westen, maar ook voor een verandering van de op het ogenblik vaak onbegrijpend tegenover het Westen staande mentaliteit in het Oosten. Hier zijn dus inderdaad dingen aan het gebeuren die de moeite waard zijn. Verder is er een kleine paleisrevolutie geweest in China en zijn enkele, niet van de allerhoogste, maar toch van de hogere officiële personen, reeds terechtgesteld. Hiermee zijn een paar schadelijke, haatdragende en haatzaaiende invloeden uitgeroeid.

We betreuren het voor deze mensen zeer, dat ze zo plotseling van het leven afscheid moesten nemen, maar geloven anderzijds dat hierdoor voor het mensdom slechts goed uit voort kan komen.

Dan is op het ogenblik een directief onderweg, vanuit Moskou, om bepaalde christelijke groeperingen die door heel Rusland, maar vooral in het oostelijk deel daarvan en in Siberië sterk werkzaam zijn, ietwat meer vrijheid te laten. Het schijnt dat deze groeperingen te gevaarlijk zijn geworden en dat men thans zal trachten hen ten opzichte van het regiem een beetje te apaiseren(kalmeren; Red.). Dit kan niet anders dan gunstig zijn voor de verdere verspreiding van dit werkelijke en primitieve Christendom. Wij geloven dat dit op de mentaliteit van het op zichzelf mystiek aangelegde Russische volk en zelfs op verschillende Aziatische groeperingen binnen dit volk, een zeer gunstige invloed zal hebben die zich uiteindelijk ook in de houding tegenover het Westen, in de komende maanden waarschijnlijk reeds zal tekenen. Wij menen echter niet dat hiervan een blijvend vrij zijn van deze groep sprake is en vrezen dat over een maand of 10 weer sterke en zeer rigoureuze maatregelen genomen zullen worden tégen deze groepering, omdat ze n.l. Christenen blijven en niet van plan zijn om religieuze communisten te worden. En nu heeft u zo'n klein beetje het

voornaamste gehad, zover het de wereld betreft. Rest mij nog het volgende op te merken. Er is een zeer grote Lichtende Kracht op het ogenblik gedaald, die zich speciaal in het Noordelijk deel van Zuid-Amerika voelbaar heeft gemaakt, terwijl ook sterke krachten zich merkbaar hebben gemaakt van minder aangename aard, vooral zwart-magische aard, in de buurt van Natal. Deze laatste groepering doet ons heel voorzichtig zijn wanneer we over Afrika iets zouden moeten zeggen. Want dat deze invloeden niet zonder meer overwonnen kunnen worden, daar zijn we van overtuigd. Wat het Zuiden van Amerika betreft daarentegen, geloven we dat hier een gunstige ommekeer ingezet is reeds en dat deze voort zal zetten. Dan is verder ook in Canada op het ogenblik een geestelijke kracht ontbrand die m.i. zal leiden tot een godsdienstig rêver (reveil? Red.), iets wat in dit volk begrijpelijk is, het zal waarschijnlijk ook overslaan naar de Ver. Staten zelf.

Dan hebben we verder hier in Europa ontdekt dat, ofschoon de zwarte krachten vooral in het Zuiden daarvan, zeer machtig zijn - in het Noorden ook Nederland benaderende op het ogenblik - zuivere krachten aan het werk zijn gegaan en dat hierdoor een aantal, laten we zeggen, opzienbarende gebeurtenissen te wachten staat. Ik denk hier aan processen tegen genezers, waarbij zal blijken dat ze inderdaad beter genezen hebben dan menige dokter dat kon. Het spijt mij voor de medische wetenschap dat ik dat hier moet zeggen, maar ik verwacht dit toch inderdaad. Verder geloven wij dat enkele opzienbarende ontdekkingen op wetenschappelijk medisch gebied te verwachten zijn en wel op het ogenblik speciaal in Denemarken en Noorwegen. Ik kan u niet zeggen wanneer deze openbaar worden, begrijpt u mij goed, maar ik meen toch dat ik veilig kan stellen dat dit binnen een jaar gebeurd is.

Het is geen predictie overigens hoor, het is alleen maar eventjes, omdat men daar zo aan zit te denken: "o wat goed dat dit direct gebeuren gaat" wil ik proberen ook daar althans enigszins een termijn voor te stellen. Dan hebben we ook ontdekt dat, ofschoon verschillende misoogsten te wachten staan, deze kansen voor Europa niet zo groot zijn, dus ook dat is heel prettig. En dan geloof ik dat ik u hiermee alles heb meegedeeld. Ik zal nog even luisteren of er nog meer doorkomt, maar ik geloof wel dat dit alles is. Ja, dat is op het ogenblik alles, behalve dan nog het feit - op zichzelf betrekkelijk onbelangrijk - dat oudheidkundige ontdekkingen op het ogenblik, bij nader onderzoek leiden tot een nieuwe theorie over de gehele beschaving rond de Middellandse Zee en haar oorsprong, dus dat er een hele verandering van waarden plaatsvindt. Maar dat is dan ook alles wat ik u te zeggen heb hier. Wanneer u daar vragen over te stellen heeft, dan moet u die maar aan de "vragenrubriek" overdragen.

Ik voor mij zal nu zo vrij zijn afscheid van u te nemen en het woord over te geven aan de volgende spreker, die een door uzelf gekozen onderwerp voor u zal trachten te behandelen. Goedenavond.

ATOOMENERGIE EN DE ANDERE WERELD

Goedenavond vrienden.

Dan krijgt u van mij een zelfgekozen onderwerp. Dus vertelt u maar waar we over spreken.

Reactie Leiding: Het moet een onderwerp zijn, vrienden.

Spreker: Dus, als u het goed begrijpt: niet iets waar ik in vijf woorden vanaf ben.

Maakt u het maar ingewikkeld, ik zal wel proberen om eruit te komen.

Reactie: (Dame uit de zaal) Is mijn vraag geschikt voor een onderwerp?

Reactie Leiding: Ja, ik weet het niet, ik zal het aan onze vriend voorleggen.

Deze is het zeker, hè? Nu, vriend, het is aanvankelijk voor de "vragenrubriek" geweest, maar u hebt het gehoord wat onze vriendin zegt. Ik zal u de vraag voorlezen: Zullen wij door de wetenschap van de atoomkernsplitsing in de toekomst een andere of uitgebreider verbinding kunnen krijgen met uw wereld? Het medium Rulof sprak over bepaalde toestellen. Kunt u ons hiervan iets vertellen? Lijkt u dat geschikt, vriend?

Antwoord: Ja, het is wel geschikt, maar dan moet u mij toch niet kwalijk nemen als ik me zo nu en dan geroepen gevoel om een klein beetje technisch te zijn, hoor. Dat staat met de vraag wel in direct verband.

Kijkt u eens, om het nu heel kort en krachtig te stellen: onze wereld is een trillingswereld, die, wanneer zij zich met de stof verenigt, geuit kan worden in een spanning, bestaande in de interatomaire ruimte. Is dat duidelijk genoeg, of moet ik daar ook eerst nog verder op ingaan?

Reactie: Ik begrijp er helemaal niets van.

Antwoord: Nou, dan moet u eens opletten, dan zullen we proberen het te vertellen. Het zonnestelsel kent u, hè? Daar heeft u wel eens zo'n voorbeeldje van gezien, hè? Stelt u zich nu maar voor dat een atoom ongeveer hetzelfde is, alleen een beetje kleiner. Nu bewegen zich daar dus ook die verschillende delen. Maar hier is een zonnestelsel, en dan krijg je zo'n, laten we zeggen, 50 lichtjaren - een hele ruimte - en dan krijg je weer een zonnestelsel. In die ruimte daartussen daar bestaan, wat men noemt, kosmische stromingen. De kosmische stroming nu in de structuur van de stof waar de geest in leeft, die is dus in de ruimte tussen de atomen voornamelijk te vinden. Niet helemaal, maar anders wordt ik helemaal te ingewikkeld. Kunt u dat zo'n beetje u voorstellen? Nou, kijk eens, dan komen we al een heel klein beetje dicht bij de zaak, want op het ogenblik nu dat ik een atoom heb in een zodanige staat van ontbinding - nietwaar, het is een zonnestelsel dat zo uit elkaar gerukt is - dat deze kracht zichzelf daarin kan uiten en een stoffelijk deeltje in beweging kan brengen, dan hebben we het begin van een stroom, nietwaar? En wanneer we een begin van een stroom hebben, dan zou het wel mogelijk zijn - wanneer de condities daar gunstig voor zijn - om aan onze kant te gaan werken met variaties op die stroom. En wat is uw telefoon nu eigenlijk?

Dat is niets anders dan een apparatuur waarbij stroomvariaties worden omgezet in luchttrillingen, m.a.w. met zo'n apparaat zouden wij op de duur zeker kunnen spreken, zo zonder medium. Dat zou erg gemakkelijk zijn. Misschien ook wel eens lastig, maar in hoofdzaak toch erg gemakkelijk. Dus u ziet, zo onmogelijk dat apparaten worden gevonden die dat mogelijk maken is het helemaal niet, 't kan best.

Maar wat heeft dit te doen met de nucleaire-chemie, de atoomchemie.

Wel, de mens zoekt op het ogenblik naar steeds grotere krachtbronnen en bij de proefnemingen die men in de atoomfysica op het ogenblik regelmatig doet, probeert men te komen tot een volledige ontbinding van het atoom, opdat het totaal van de daarin gebonden kracht vrijgemaakt kan worden. En wanneer men dat tot stand brengt, dan heeft men daar dus een enorme krachtbron. Verder zal men dan proberen om deze ontbinding binnen een stukje materie zodanig te regelen, dat een geleidelijke en zoveel mogelijk constante krachtafgeve plaatsvindt. Is dit ook nog begrijpelijk, ja? Nou, wanneer je dat gaat doen dus, moet je je bezig houden a. met de structuur van het atoom, b. met de wijze waarop deze zich in de stof bevindt, dus ook met de interatomaire ruimte, c. - en dat is ook nog niet zo'n klein beetje - met de krachten die daar vrijkomen en wat er dan eigenlijk overblijft.

En dat is nu precies, nietwaar, als die mijnheer die naar goud zocht en die vond in die blauwe klei allemaal van die steentjes en hij gooide ze steeds maar weg, hij zei: "hè, daar heb je weer zo'n harde steen", totdat hij eens een keer zo nijdig werd, dat hij er met zijn schop bovenop sloeg en toen ontdekte hij dat hij diamanten en wat andere edelsteentjes - zij het dan niet van de beste kwaliteit - had gedolven. Dat was natuurlijk een amateur, anders had hij daar nooit naar goud gezocht. Maar enfin, zo zal het met deze geleerden ook wel gaan en zo gaat het steeds weer. Ze nemen proeven en ze weten zelf vaak niet dat ze een heel andere kant uitgaan dan ze trachten te gaan. Heel veel van die experimenten die zijn voortdurend weer vol verrassingen en daar vallen dan ook wel wat slachtoffers mee. Maar die verrassingen die leren juist weer nieuwe kanten te zien in de structuur en de samenhang van wat men nog steeds noemt: de materie.

En wanneer dat nu gaat gebeuren dat zal men moeten komen tot het bereiken van die middenstof waaruit wij eigenlijk bestaan, dus tot de materie die de grof geestelijke voertuigen vormt, en de spanningen die deze grof geestelijke voertuigen doet zijn binnen stoffelijke verhoudingen. En op het moment dat ze dat weten, kunnen ze met die krachten praktisch willekeurig overal contact gaan zoeken met ons.

Nu is het alleen maar jammer dat men ons over het algemeen voor betweters houdt, ofwel voor niet-bestaande mogelijkheden, zodat het misschien wenselijk zou zijn dat wij eindelijk eens wetenschappelijk erkend werden, niet omdat we nu zo graag een doctorsbul willen hebben, maar om de doodeenvoudige reden dat dan misschien de wetenschap met de bereikte kennis eerder in staat zou zijn ons goede en betrouwbare instrumenten ter beschikking te stellen om met deze wereld te spreken. En nu zijn er toch al verschillende dingen gebeurd op dit gebied die voor ons wel aardig zijn. Ik weet niet of u heeft gehoord van die grote

elektronische machines die ze op het ogenblik maken, elektronisch geheugen etc. Nou, nu is het eigenaardige, in sommige van die nieuwste is een z.g. ervaring-verzameland circuit gelegd, d.w.z., hier bevindt zich een afdeling in, die elk nieuw feit, elke niet geteste invloed, vastlegt en vergelijkt tegenover de reeds aanwezige invloeden, een soort van hersens dus. Maar het gekke is: daarbij wordt gebruik gemaakt van een veld dat de uitstralingen die wij gebruiken voor de lagere effecten - ik denk hier bv. aan wandelende tafels, huppelende glazen, zwevende trompetten etc. - wel zeer nabij komen. Er is hier dus al een uitwisselings-mogelijkheid geschapen en het is helemaal niet denkbeeldig dat zo'n machine op een gegeven moment zelf zou gaan denken, d.w.z. dan denkt zij niet zelf maar dan komt ze toch tot conclusies waar zij langs de weg van de ingelegde rede, met al de codes waar zij mee moet werken, niet zou kunnen komen, dus dat zo'n machine dan een uitkomst geeft die onverwacht is en niet redelijk volgens de machine en de daarin aanwezige gegevens te verklaren.

En dat zullen wel de eerste methoden zijn waarop sommigen van ons met de aarde in contact komen. En nu is dat wel erg belangrijk wanneer ons dat gaat gelukken, want zoals u weet zijn die apparaten tamelijk kostbaar en tamelijk groot en die worden speciaal gebruikt op het ogenblik om bepaalde politieke, economische en strategische problemen te bezien. En dan zou het ons misschien zelfs mogelijk worden op die manier onze mening eens te zeggen.

Ik weet tenminste één geval waar de machine zonder hulp het al heeft gedaan. Daar hadden ze n.l. een probleem gecodeerd en dat probleem dat ging over bepaalde dingen die ze in het Poolgebied wilden doen. Maar er ontbraken enkele gegevens. Toen hebben ze eerst de weerkundige gegevens aan die machine gevoed, die machine heeft dat heel netjes uitgerekend - zoals ze dat altijd doet - en die gaf daar een gemiddelde en dat gemiddelde was aanvaardbaar. Dus zeiden ze, is dat plan in orde. Maar laten we het nog even controleren en het percentage van mogelijkheid tot slagen even laten uitrekenen. Die machine die gaf heel rustig haar antwoord: "negatief, negatief, negatief". Toen hebben die mensen gezegd: "die machine is gek".

Ze hebben het nog eens een keer geprobeerd en die machine zei weer: "negatief, negatief, negatief, dat gaat niet". Het percentage van slagen was, geloof ik, zoiets van 0.02%, dus onzinnig. En toen kwam er eindelijk één op een helder idee. Hij zei "ja, maar wij hebben die machine gegevens laten uitrekenen over een heel jaar en we hebben dus niet rekening gehouden met de laagste temperaturen en de grootste windsnelheden en de perioden waarin ze optreden". Dat had die machine wél gedaan, omdat die machine niets vergeet en dat gebeurt bij mensen nog wel eens. En nu hopen we dat we in de toekomst misschien eens een keertje, wanneer iemand met een probleem komt waar iedereen van zegt: "dat is gek" maar wat toch voor de wereld goed is, met zo'n machine kunnen zeggen "ja, positief", ook al is de kans van slagen maar 50% , "het is positief, het is mogelijk, het moet die kant uit".

Nou, dan heb ik daar eigenlijk wel voldoende mee gezegd, geloof ik. Of niet? Nou, dan hebben we nog wel eventjes een klein hapje adem over voor nog een ander tweede klein onderwerpje.

DE VIERDE DEMENSIE

Vraag: Ik zou willen vragen: vierde dimensie.

Spreker:Nou, als je over een klein onderwerpje vraagt, krijg je dat direct hier. De vierde dimensie voor de wereld is het tijdsverschijnsel, d.w.z. het totaal van de zijnsvormen wordt door het bewustzijn begrensd. In dit bewustzijn is een absolute realisatie van een volledige vorm onmogelijk en wordt elke vorm in fasen gerealiseerd. De opeenvolging van de fasen in een volgens het gemiddeld bewustzijn geregeld bevattingsvermogen vormt de persoonlijke tijd. De persoonlijke tijd wordt getoetst aan de sterrentijd ofwel aan de aardse tijd.

Deze nu zijn gebaseerd op omloopwetten en blijven zichzelf niet volkomen gelijk, maar zijn in de aardperiode waarin een mens leeft, voldoende stabiel om hiermee een vaste, buiten de mens staande indeling te bereiken. Wanneer men echter in staat zou zijn het totaal van de aarde te overzien, zou men dus het vierdimensionale beeld hebben. De aanvullende vlakken die niet worden waargenomen normalerwijze, worden geopenbaard en hieruit komt de totale vorm, en niet slechts de fasen-vorm naar voren. Zijn erbij die zover mee hebben kunnen komen, ja?

Ik hoor de: "dat is aardig gezegd", m.a.w. "zeg het nog maar eens duidelijker". Nou, dan zullen we het heel duidelijk proberen te vertellen. Stelt u zich voor dat de hele wereld een weg is en die weg gaat als een spiraal omhoog. Dat is dan de driedimensionale wereld, want de mensen daarop gaan steeds vooruit. Dan komt er een mannetje en die klimt in een lift en die gaat zo fffft langs al die dingen heen, dan heeft die over die levensweg een vierdimensionaal gezicht. Hij ziet n.l. alle samenhangende fasen als geheel en ziet dus een doorsnede van het gebeuren, want vier dimensies is ook nog niet alles, hoor.

Nu kan het vierdimensionale uitgezet worden in de natuurkunde als volgt: tijd is een functie van ruimte, daar hij bepaald wordt door snelheid en kracht plus eigen massa. Als zodanig kan gerekend worden dat de tijd beweging is, beweging echter die zich in een ruimtelijke richting beweegt die niet af te zetten is in hoogte, lengte of breedte, maar die wij zouden kunnen noemen de diepte van de dingen. En dan zijn we meteen bij Paulus terecht gekomen, die ook al van vier dimensies wist. Begint het een klein beetje te dagen nu? Nou, dan moet u goed luisteren. Die vierde dimensie die is nu niet zo heel erg gewichtig als je zo je alledaagse dingen beleeft, maar er komt een ogenblikje dat je geestelijk gaat beleven en in die geestelijke beleving zien we dan bv. een uittreding, waarbij in plaats bv., in ruimte dus wordt gezien.

En dan zou je zeggen: "er ligt hier een mijnheer te slapen in Amst..., nee, in den Haag zijn we, en die gaat daar even zo binnen 1/10 seconde precies vertellen wat er ergens in Nizjni Nowgorod of in Caïro of in Allahabad gebeurd is. Hoe komt die vent daar?" En dan gaan ze praten over snelheid gelijk aan die van het licht enz. Ja, dat is allemaal wel leuk, maar wat gebeurt er nu eigenlijk? Die man die stapt als het ware in de vierde dimensie, hij is dus plotseling opgenomen in de kracht, in de bewegende kracht en ten opzichte van de bewegende kracht zijn alle stoffelijke delen gelijk, dus kan hij in dat deeltje van de stof wat hem bevalt, meteen weer naar beneden stappen. Begrijpt u? Hij maakt dus op zijn manier gebruik van het vierdimensionale systeem. Datzelfde dat geldt ook alweer voor onze wereld, waar ook een vierde dimensie in bestaat trouwens. Niet gelijk aan de uwe, hoor.

Het hele systeem, zoals wij het zien is een zevendimensionaal systeem, waar in elk dimensionaal spel gesproken mag worden over een vierdimensionale wereld, n.l. drie vaste en één onbepaalde dimensie, en die voortdurend verschuift, waarin u dus ook sferen krijgt, van elkaar gescheiden werelden. En dan blijkt het mogelijk om al die verschilpunten te overschrijden, maar je kunt nooit naar boven toe, altijd naar beneden. Dat hangt er ook al mee samen. "Ja", zal je zeggen, "wat zit er een hoop aan vast aan die dimensies, hè?"

Ja, en dan vraag je je natuurlijk ook af: "wat hebben we eraan, hoe moeten we dat nu eens heel eenvoudig zeggen?" Nou, mijnheer en mevrouw, laten we het nu maar eens heel eenvoudig zeggen: u loopt rechthoek, maar terwijl u rechthoek gaat slaat het licht de hoek om. Kunt u zich dat voorstellen? U denkt dat u rechthoek gaat, maar u loopt met het licht mee, maar dat licht gaat niet zó, maar dat licht gaat zó En nu komt er, een ogenblik dat u toch doorloopt en dan komt u hier terecht, in een andere baan, een licht dat zó loopt en dan zit u in een andere wereld. Begrijpt u? En dan bedoel ik helemaal niet dat je dood bent, ofschoon, als je zo rechthoek rechthoek loopt, kan ik me best voorstellen dat een auto-ongeluk uw vertrek per auto naar de andere wereld mogelijk maakt.

Maar kunt u zich dat dus voorstellen? Je gaat als het ware een hoek om die er niet is, en dan ben je er. En nu is die hoek, dat is nu die vierde dimensie. Ja, ik geloof dat ik voor sommigen nog meer verwarring gesticht heb dan dat ik licht heb gebracht. Ik probeer eerlijk om het populair te doen, maar dat lukt moeilijk. Nou, ik zal het nog één keer proberen en als het dan niet gaat dan zeg ik: wacht tot je bij ons bent, dan weet je het zeker. (Gelach).

Luister goed. Ik heb hier een bol, een doodgevone bol in mijn handen, zo'n soort rijksappel. Ja, geen Rijksdag, want daar zou je je vingers aan branden, maar een rijksappel, en die rijksappel die ga ik nu vierdimensionaal bekijken. Wat ontdek ik nu? Dat deze appel er eigenlijk helemaal niet is. Dat is een opening, maar er omheen bestaat iets waar de invloed van in een beperkte wereld de illusie van de appel schept. Anders gezegd, elk voorwerp en elk stoffelijk verschijnsel staat niet op zichzelf maar wordt tot stand gebracht en in die vorm gehandhaafd door een veld wat zich daaromheen bevindt. Die velden nu, die daaromheen zitten, dat is de diepte die wij de vierde dimensie kunnen noemen en deze diepte is van de tijd vrij, die is continu, die bestaat zichzelf gelijk en is niet in te delen in zomer, herfst en lente, in zoveel dagen, in zoveel uren of zoveel minuten. Maar de werkzaamheden, als het ware het bewustzijnsproces binnen deze velden, bewerkstelligt de vormverandering die door ons als een verval door de tijd etc. op aarde wel eens wordt waargenomen. Heb ik het nu dan duidelijker

gezegd? Nou, dan ben ik zo blij dat ik dat nu gedaan heb, vrienden, dat ik zeg: ga daar dan maar eerst eens over nadenken, dan ga ik proberen op adem te komen van dat tweede "kleine" onderwerpje, dat me hoofdbrekens genoeg gekost heeft, niet zozeer omdat ik er zelf geen voorstelling van heb, maar omdat het me erg moeilijk is gebleken die voorstelling aan u over te geven. Goedenavond, allemaal.

VRAGENRUBRIEK

Goedenavond vrienden.

Vragenrubriek, waarbij ik natuurlijk persoonlijke vragen absoluut moet uitschakelen. Voor de rest kunt u dus rustig vragen wat u wilt. Gaat uw gang.

Vraag: Moeten wij uit hetgeen de spreker vóór de pauze gezegd heeft, opmaken dat er in de toekomst machines zullen bestaan waardoor de intelligenties zich met ons zouden verstaanbaar kunnen maken en zouden we dan geen mediums meer nodig hebben?

Antwoord: Ja, ik geloof inderdaad wel dat dergelijke machines gemaakt zullen worden. Ik denk echter dat dit zal vallen in een zodanige trap van ontwikkeling van de mensheid dat men die in zeer korte tijd als curiositeiten zal gaan beschouwen. De mens evolueert n.l., ook naar een grotere geestelijke sensitiviteit toe, d.w.z. het menselijk ras krijgt steeds grotere bekwaamheden om met de geest in contact te treden. Naast een dalen van het intelligentiepeil enerzijds bij sommige delen van de bevolking, zien we aan de andere kant niet alleen de intelligentie omhoog gaan, maar bovendien ook de sensitiviteit. En wanneer een mens sensitief is, ach, wat heeft hij dan nog aan een machine, dan heeft hij het zo direct, dat is veel gemakkelijker. Ik hoop dat dit voldoende beantwoord is.

Vraag: Kan een afgestorvene een mens hier op aarde uit zijn moeilijkheden helpen en zo ja, moeten wij erom vragen? Hoe zouden wij erom moeten vragen?

Waarom zegt men: "laat de doden met rust", terwijl toch wordt gezegd: "men is niet dood, men gaat slechts over"?

Antwoord: Ja, waarbij dus - om bij het laatste het eerst te beginnen - schijnbaar over dood een zeer verschillende opvatting bestaat. De meeste mensen zeggen: je bent dood als je niet meer op aarde leeft. Je kunt het ook anders zeggen: je bent dood wanneer je door de last van je eigen gedachten geheel van de buitenwereld bent afgesneden en daarmee generlei communicatie meer hebt. En wat dat betreft zouden we inderdaad kunnen zeggen: laat de doden de doden begraven.

Maar kan een wezen in onze wereld, een persoon, vroeger stofmens geweest zijnde, of uit een andere vorm voortkomende, iemand op aarde helpen zijn moeilijkheden? Dat kan natuurlijk alleen langs geestelijke weg d.w.z. men kan niet even de zaak voor u in orde maken, dat gaat niet. Men kan u echter de kracht geven en de inspiratie om uw moeilijkheden op te lossen. En wat dat betreft geloof ik dat we het eerste deel van deze vraag met een volmondig "ja" mogen beantwoorden, als u het voorgaande daarbij in aanmerking neemt.

Nu is de tweede vraag: moeten we daarom vragen? Nou, ik zou zeggen: vraagt u daar niet om aan een bepaald persoon. Per slot van rekening, waar heb je die persoon voor nodig? Je weet niet eens of hij tot de levenden of tot de doden behoort, dat kun je op aarde vaak heel moeilijk beoordelen. Hoe moeten we het dan vragen? Nou, hoe moeten we eigenlijk alle dingen vragen? Maken wij tegenover God, de Al-kracht, kenbaar wat ons behoeven is en zeggen wij tegen deze God: indien het Uw wil is, schenk ons dan dit, of geef ons dat, dan zal die God heus wel zorgen dat Zijn besluiten volvoerd worden, ook wanneer Hij dan in heel veel gevallen - wat u noemt de overgeganen - als instrument gebruikt om Zijn wil te volvoeren. Daar komt het uiteindelijk op neer. Zonder God kunnen we toch niets.

En dan bent u eigenlijk, wanneer u zich tot ons direct zou gaan wenden, net zo iemand die een vraag of een verzoekschrift, waar alleen de koning over beslissen kan, aan de eerste de beste portier van een officieel gebouw afgeeft. Dat doe je toch niet? Je gaat zo hoog als je reiken kunt. En dan blijft alleen natuurlijk: ja, is wat wij ons onder God voorstellen, is dat God? Dan kunnen we wel zeker zeggen: waarschijnlijk niet, maar het zal voor ons dan toch wel Zijn eerste secretaris zijn d.w.z. het hoogst voor ons bereikbaar. Laten we daar maar rustig tot

bidden, laten we die God maar vragen, met de zekerheid dat, wanneer het enigszins mogelijk is, zonder dat ons daaruit schade wordt gedaan, dat God ons dat zeker toe laat, dat Hij ons dat zeker geven zal, en dat de overgeganen u zeer zeker graag zullen steunen wanneer het op deze basis mogelijk is. Heb ik daarmee de vraag voldoende beantwoord?

Reactie: Ja, dank u wel.

Vraag: Kunt u mij ook vertellen, als iemand een nierziekte heeft en de weefsels zijn aangetast, is er dan ook nog kans op genezing, al hebben de doktoren haar opgegeven.

Antwoord: Nou, ik geloof niet dat die kans, bij een werkelijke aantasting van de weefsels, erg groot is en ik zal u ook zeggen waarom. Bij een aantasting van de nierweefsels is het ten eerste het afvoeren van giftige stoffen, uit de stofwisseling ontstaan, praktisch onmogelijk of veel minder en daardoor is dus een zeer gewelddadig ingrijpen noodzakelijk om dit in orde te maken. Een goed magnetiseur zal een dergelijk proces waarschijnlijk tot stilstand kunnen brengen, maar stilstand is in dezen niet voldoende, want zijn de weefsels inderdaad zwaar aangetast, dan is het wel heel moeilijk om dit weer plotseling te herscheppen.

Wanneer u echter werkelijk genezing nodig heeft, niet omdat u niet wenst te sterven, maar omdat u nog zoveel werk op aarde te doen hebt, dan zou ik zeggen: geeft u dit in Gods hand en ontspan u geheel, wees niet bang, vraagt u niets af en richt uw gedachten op God en niet op uw zieke nier. Wanneer er een wonder nodig is, dan zal dat gebeuren, maar alleen als het noodzakelijk is. Het is n.l. zeer moeilijk na te gaan of zo'n nierlijden uiteindelijk misschien terug te voeren is tot een schuld die in u leeft, die op deze wijze geboet moet worden.

Ik kan niets anders zeggen als: aanvaardt dit, probeert u al het mogelijke - geen bezwaar - maar verwacht u van niemand hulp, dan alleen van de Allerhoogste, want Die is de enige Macht die hier werkelijk in kan grijpen, door Zijn direct ingewijden misschien, maar of u die kunt vinden hier, dat zou ik u ook niet durven zeggen. Ik hoop dat dit antwoord voldoende is. Het spijt mij dat ik daar niet meer hulp kan geven, maar bij een aantasting van de weefsels van de nieren is inderdaad wel een zeer lastige situatie ontstaan, waarbij een voortdurende verzwakking en vergiftiging van het lichaam op moet treden. En dat kan niet zo één, twee, drie in orde gemaakt worden, ook niet door een wonderdoener of magnetiseur. Nou, ik hoop dat het voldoende is.

Reactie: Dank u zeer, vriend.

Vraag: Wat is de inspiratie of leiding bij een kunstschilder, componist, of schrijver?

Antwoord: Ja, wanneer wij spreken van inspiratie in onze zin, dan is dat dus een beeld uit onze wereld dat door iemand aan deze kunstschilder, componist of schrijver getoond wordt en dit wordt dan door deze op zijn wijze geïnterpreteerd, d.w.z. binnen de beperking van zijn kunnen weergegeven. Wij kennen zelfs een inspiratie waarbij inderdaad de geest een zodanig bezielende invloed heeft, dat alle lichamelijke reflexen gecoördineerd worden en met een buitengewone snelheid, zonder een bewust denken haast, de reproductie of het kunstwerk geschapen wordt, reproductie dus van een toestand in onze sfeer en een kunstwerk omdat het een gedachte uit wil drukken.

Maar in vele gevallen is de inspiratie van een kunstenaar toch wel van een andere aard. De kunstenaar heeft heel lang gedacht over een bepaald probleem, over een voorstelling, over een boek, over een melodie en hij weet welke gevoelens hij wil gaan vertolken. Hij heeft als het ware een bepaalde sfeer in zich geschapen en deze wil hij uiten. Hij heeft een technisch kennen en dit werkt zich uit in deze mens, dit blijft echter in het onbewuste. Op een moment nu kan deze mens plotseling het contact met zijn onbewuste krijgen - of zijn onderbewustzijn als u die term prefereert - en zal dan in staat zijn om het totaal van hetgeen wat als gedachte daarin reeds gevormd werd, nu ook stoffelijk vorm te geven. Dit zijn de mogelijkheden. Ik hoop dat dit antwoord voldoende is.

Reactie: Dank u wel.

Vraag: Is het waar dat de intelligenties die hier spreken, kracht wegnemen van de in de stof aanwezigen?

Antwoord: Wij maken dat we zeker geen kracht wegnemen van u; dat is ook niet nodig. Wanneer wij dit doen, dan kan dit alleen zijn bij een bijzondere gebeurtenis. Wanneer u bv. een instraling hier van draagtekens meemaakt, dan wordt er wel kracht van u weggenomen, maar die wordt geleend. En wat dat betreft, zijn we heel eerlijke burens, want als we een tientje kracht van u geleend hebben en u gaat naar huis, dan heeft u dat praktisch al terug, begrijpt u? Deze experimenten zoals wij ze op deze avonden brengen, zijn niet van die

geaardheid dat daarvoor buitengewoon veel kracht nodig is, wel een zo groot mogelijke homogeniteit van denken, een zekere sfeer, als u het zo wilt noemen, waardoor ons werk vereenvoudigd wordt, maar kracht hebben we niet nodig. Uiteindelijk, wat zouden we voor kracht nodig hebben? We hoeven toch niet op de tafel te slaan? Het gaat toch alles in goede vrede? Nee, dus kracht wordt hier niet weggenomen, dat kunt u van ons aannemen.

Het kan voorkomen dat soms toch wat kracht door de grote concentratie, vooral van een gevoelig persoon, wegvloeit, maar ook dat compenseren we zo goed als we kunnen. Dus, ik geloof dat wij alles doen wat maar redelijk doenlijk is, om te zorgen dat u niet armer hier vandaan gaat dan u hier gekomen bent.

Reactie: Dank u wel.

Spreeker: Ja, en dat natuurlijk vanuit geestelijk standpunt, wat de dubbeltjes aangaat: daar hebben we niets mee te maken.

Vraag: Er wordt wel eens gezien in de natuur, bv. om bomen maar ook om huizen, de vorm van die huizen of bomen, maar dan in een witte kleur. Wat is dit?

Antwoord: Nou, als dat gebeurt dan is dat meestal een kwestie van het retina, dus van het netvlies.

Reactie: Dus het is een gebrek aan de ogen?

Antwoord: Ja, dat kan heel vaak een gebrek aan de ogen zijn, het kan ook zijn een regelmatige overbelasting van de ogen door te fel licht, dus daar hoeft u geen geestelijke betekenis aan bij te meten, dat zal zelfs voorkomen, niet alleen bij huizen en bomen, maar bij heel vele dingen, zelfs bij de gewone dingen van het dagelijks gebruik.

Maar naarmate natuurlijk de licht-donker verschillen groter worden, wordt deze uitstraling meer kenbaar. Maar wanneer deze uitstraling varieert in kleurtoon van boom tot boom, waarbij iedere soort zelfs een ietwat andere uitstraling krijgt, dan is het wat anders, dan neemt u dus de levensuitstraling, de aura, a.h.w. van deze dingen waar. En die kunnen huizen ook hebben, want zij hebben allereerst, zoals elke materie, een eigen uitstraling en ten tweede wordt deze uitstraling versterkt, gevormd en gebundeld vaak door degenen die daar in wonen of gewoond hebben, zodat een huis ook inderdaad een eigen karakter en een specifieke uitstraling kan krijgen.

Vraag: De techniek van de hypnose.

Antwoord: Nou, dan moet ik hier wel even een kleine teleurstelling brengen, want ik ben niet gewild om opvolgbare instructies te geven waardoor een ieder zich deze, betrekkelijk gevaarlijke kunst, eigen kan maken. Ik wil u alleen het volgende vertellen: hypnose is dus het beheersen van een andere persoon en wel door middel van uitschakelen van diens eigen wils- en reactievermogen, het daarbij, hetzij door woord en gebaar hetzij langs telepathisch overbrengen van eigen wens en wil op deze persoon en deze te dwingen tot het volvoeren daarvan. Wanneer dit gebeurt is er een grens getrokken en dat is: er kan niets gedaan worden wat tegen de eigen psychische blokken en remmen van deze persoon eigenlijk ingaat.

Men kan een psychisch blok gedeeltelijk opheffen, men kan echter niemand dwingen daden te stellen die tegengesteld zijn aan zijn eigen streven en leven. En dan zij het mij ook vergund op te merken dat ik persoonlijk hypnotische experimenten zeer gevaarlijk vind, omdat de hypnotiseur er al te licht toe komt om dit grapje nu ook eens een keer ten eigen voordele te gebruiken en daardoor een eigenzuchtige suggestie te geven, terwijl de personen die door een hypnotiseur behandeld zijn en niet volledig en voldoende zijn vrijgemaakt, over het algemeen met deze persoon gebonden blijven en zeer sterk onder diens suggestie blijven staan. Dat is de reden waarom ik dus op het onderwerp "techniek van de hypnose" liever verder niet inga. M.i. hoort dit thuis bij de magie, en magie is iets daar moet je erg voorzichtig mee zijn, omdat elke kracht daarin - wit zowel als zwart - gebruikt kan worden. Wij weten dat suggestie en zelfs hypnose, in zodanig slechte condities gebruikt zijn, dat zij ontstellend veel kwaad hebben gesticht. Ik hoop dus dat u mij niet euvel zult duiden dat ik op de zuiver technische uiteenzetting niet inga.

Vraag: Mag ik in verband met deze laatste vraag nog een vervolgvraag stellen en wel de volgende: bestaat er een natuurlijke weg of wijze om van een hypnotische ban bevrijd te worden?

Antwoord: Ja, er bestaat inderdaad een natuurlijke wet, maar deze wet is een betrekkelijk moeilijke, n.l. de mens die in volledige concentratie op zichzelf, zich zijn eigen wezen tracht te realiseren, is onaantastbaar voor elke invloed buiten hem. En wanneer dus door deze concentratie de ban verbroken werd, moet zij weer geheel opnieuw gelegd worden.

Dit antwoord voldoende?

Reactie: Ja, dank u zeer.

Vraag: Ik zou willen vragen: zijn zieken zelf de oorzaak en wanneer zij zelf oorzaak zijn is dan ook de oorzaak in die ziekte herkenbaar?

Antwoord: Ik geloof niet dat altijd de oorzaak in de ziekte kenbaar zal zijn, maar voor 99 tot 100% van de ziekten kunnen wij zeggen dat zij slechts mogelijk werden, dank zij een psychische gesteldheid die, zich op het fysiek uitwerkend, uiteindelijk de mogelijkheid of zelfs de oorzakelijkheid schiep. Als zodanig is dus een ieder door zijn geestelijk leven sterk mede schuldig aan hetgeen hij in zijn stoffelijk lichaam ervaart aan ziekten of ook aan welstand.

De meeste mensen realiseren zich dit niet. In veel gevallen kunnen de meest ernstige ziekten genezen worden indien een plotseling inzicht de mensen hun psychische gesteldheid doet veranderen en omstellen. En dit is dus inderdaad wat Jezus bedoelde wanneer Hij tot iemand zei niet "ga heen, ge zijt genezen", maar "uw zonden zijn u vergeven", waarmee dus het probleem uit het verleden werd opgelost en, daarmee de psychische invloed weggenomen hebbende, Hij ook de stoffelijke volledige gezondheid wederom gaf.

Vraag: Dus de ziekte kan ook veroorzaakt zijn in een vorige generatie?

Antwoord: Ja, want zij is een deel van de psyche, dus van de geest en het totaal complex van het denkvermogen bovendien. Zij behoeft dus niet in het leven zelf veroorzaakt te zijn, maar veelal zullen wij zien dat de psychische tendensen geleid hebben tot een zodanig leven dat hierbij de ziekelijkheid of de ziekte bevorderd werd of zelfs gewekt werd. Vandaar ook dat wij persoonlijk erg blij zijn dat men op het ogenblik met de genezing van veel ziekten een nieuwe weg inslaat en men gekomen is tot een steeds intenser gebruik van de psychosomatiek.

Reactie: Ja, maar is het dan niet zo dat ziekte eigenlijk is het aanbieden van een nota.

Antwoord: Tja.

Reactie: Voor bepaalde overtredingen.

Antwoord: Ik vind het een beetje in de termen van een verbalisant gezegd. Nu ja, goed, zegt u het maar even verder zo.

Vraag: Dus die ziekte houdt eigenlijk een les in.

Antwoord: Inderdaad, dat is zeker.

Reactie: En wanneer die les niet geleerd is, dan kan de ziekte toch alleen maar geblokkeerd worden, tijdelijk stopgezet.

Antwoord: Nu, dat geloof ik niet. U zet iemand in de gevangenis en als hij dan niet onmiddellijk tot het besluit komt dat het goed is om niet te stelen, dan haalt u hem er voorlopig uit, om hem er weer in te zetten tegen de tijd dat hij zich dat gerealiseerd heeft? Onzin, nietwaar? Precies hetzelfde wat u zegt. U moet mij niet kwalijk nemen hoor, die opmerking, maar het is juist zo: elk lijden vraagt een verdragen van lijden, elk dragen van lijden schept een begrip voor lijden, elk begrip voor lijden doet groeien gevoelens van menselijkheid, begrip voor de mensheid en naastenliefde. Totdat men dit geleerd heeft uit het lijden, kan het lijden niet worden weggenomen en zal zich continueren, zelfs wanneer het ene leven beëindigd zou worden en een volgend leven begonnen zou worden.

Reactie: Zo had ik het mij ook gedacht natuurlijk.

Antwoord: Ja, maar dat is niet het aanbieden van een nota.

Reactie: In feite toch wel, nietwaar? Je hebt het veroorzaakt, je kunt er nu wel een naam aan geven, maar je hebt iets veroorzaakt en ontvangt daarvoor de gevolgen.

Antwoord: Vindt u het dus een nota wanneer tegen een kind gezegd wordt: hoor eens, je moet nu het taallesje maken, opdat je over kunt gaan naar de volgende klas? Kijk eens, ik probeer dat juist hier tot uiting te brengen, het is misschien moeilijk om dit te begrijpen, maar je moet dit niet zien als een vergoeding die wordt betaald voor een misdaad, maar een les die wordt

gegeven, opdat men in staat zal zijn tot een hoger bewustzijn te komen, dat is de uiteindelijke tendens. Het is niet de bedoeling om u ongelukkig te maken, maar om u beter te maken.

Reactie: Nee, maar om je les daaruit te leren.

Antwoord: Ja, natuurlijk, maar een nota dat betekent het voldoen van een schuld. En dan zouden we een rekening kunnen gaan maken, waarde vriend, dan zouden we kunnen gaan zeggen: nu ja, ik heb iemand een pak slaag gegeven en zelf 3 dagen met een blauw oog gelopen, ik geef dus voortaan niemand meer een pak slaag, tenzij het mij 3 dagen een blauw oog waard is. Dan komen we er niet.

Reactie: U maakt een verwarring tussen kwitantie en nota.

Antwoord: Nee, een nota is uiteindelijk niets anders dan het aanbieden van een rekening die te eniger tijd voldaan zal worden, waartegen kwitantie verleend wordt na voldoening van de schuld.

Reactie: Nu goed, dan heb je die schuld voldaan, ik zal maar zeggen: je hebt de gevolgen gedragen en je les geleerd.

Antwoord: Dan bestaat die toestand toch niet meer voor u.

Reactie: Nee, dan is het als het ware toch vereffend.

Antwoord: Ja, dan heeft u die les geleerd, dat weet u, en omdat u dat weet kunt u niet meer onderhevig worden aan dat lijden. Als u weet hoeveel 2 maal 2 is, behoef je niet meer te worstelen met het probleem hoeveel 2 en 2 of 2 keer 2 is, nietwaar? Ik vind het altijd erg gevaarlijk om dat te zien in termen van schuld delgen.

Reactie: Dat is de bedoeling niet.

Antwoord: Nee, dat is de bedoeling niet, maar dat komt hier zo heel vaak tot uiting en elke term die daarnaar riekt zelfs, die probeer ik altijd te omzeilen, want dan zouden de mensen denken dat God iets is waar je een rekening-courant mee hebt. God die zegt: nou, je hebt dat gedaan, nou moet je dat doen. En dan komen we terecht in die m.i. volkomen verkeerde opvatting, waarbij men enerzijds spreekt van Gods rechtvaardigheid en de hel en de andere kant van Gods goedertierenheid en de hemel. Kijk eens, Gods hemel is geen genade meer, wanneer Hij een hel handhaaft. Begrijpt u wat ik bedoel?

Reactie: Ja, schuld en straf bestaat niet.

Antwoord: Juist, en als we daar nu aan vasthouden, dan kunnen we dus zeggen: het is een les. Oorzaak en gevolg is alleen een leerschool, meer niet. En wanneer de les geleerd is, onverschillig of de tegenwaarde voor het vroeger veroorzaakte leed nu werkelijk door de persoon zelf geleden is of niet, dan houdt die toestand op en treedt de nieuwe toestand in. Dat is een zekerheid. Heb ik het nu voldoende uiteen gezet?

Reactie: Ja zeker, dank u.

Vraag: Als men door dit werk een zekere bewustzijnsgraad gekregen heeft en wij gaan plotseling over, bv. door een hartaanval of zo, kunnen we ons dan al direct herinneren dat we over gegaan zijn?

Antwoord: Nou, ik denk niet dat u het zich direct herinnert, maar u realiseert het zich. Kijk eens, als u met dit werk veel op de hoogte bent gekomen, nietwaar, u heeft er veel uit geleerd, veel over gedacht, dan gaat het u ongeveer als iemand die een hele hoop reisbeschrijvingen heeft gelezen over een bepaald land en een hele hoop reclamefolders, een hoop reisplannen daarover bestudeerd heeft, en die nu plotseling in zijn slaap neer wordt gezet, laten we zeggen, in Parijs. Die kijkt omhoog en zegt: hé, waar ben ik, wat is dat nou? Hij kijkt nog eens en dan ziet hij die Eiffeltoren en dan zegt hij: hé, ben ik nu in Parijs?

Ja, zou het wel zo zijn? Ik zal het eens vragen. En dan zegt iemand: "c'est Paris", en dan zegt hij: "nou, nou, nou, nou, hoe ben ik er gekomen" en dan gaat hij na: "hoe kom ik er? Ik ben dus in mijn slaap vervoerd", of in uw geval van overgaan: "hé, dus dan ben ik dood", punt. Nietwaar? Dus het is wel degelijk ook een proces van realiseren, maar doordat u wat meer inzicht in de mogelijkheden en de omstandigheden heeft, kunt u zich sneller aanpassen en zult u in deze aanpassing dus minder te lijden hebben dan menigeen die dat niet heeft.

Vraag: Ja, want ik heb wel eens gehoord van doden die bv. door een medium kwamen, en die eigenlijk nog niet wisten dat ze overleden waren. Is dat juist of is dat maar he ...
Antwoord: Laten we liever zeggen dat ze het niet wensen te accepteren.

Reactie: O, op zo'n manier.

Antwoord: Kijkt u eens: als je denkt dat de hemelse heirscharen palmtakwuiwend naar je toe zullen komen om je met een groots koor tot voor de Vader te geleiden en je staat daar in je eentje en je ziet daar alleen een beetje nevel - want zo is het vlak bij de aarde, van ons uit gezien, nietwaar - met betrekkelijk weinig licht en er loopt er eentje in een witte jurk rond, dan zeg je: "nou, ik ben verkeerd terecht, hè, dus ik ben niet dood". En als je bang bent dat de duivels je komen halen en je ziet die duivels niet - ja, er zijn er zelfs die gaan ze zoeken en dan vinden ze ze wel - begrijpt u, maar dan denken deze wezens: "wij zijn niet dood, dus we zitten nog ergens op aarde, gekke buurt is het hier" en dan gaan ze zoeken.

En dat gaat net zolang verder totdat ze zich realiseren: o, nu ben ik dan toch wel dood. En dan zijn ze vaak nog niet in staat om hun werkelijk bestaan te aanvaarden en dwalen nog een hele tijd rond, maar dan zijn ze toch in ieder geval voor iets nuttig, want dan zullen ze ieder ander die ze treffen in die sfeer, trachten te vertellen dat hij ook dood is. En dan vergissen ze zich wel eens, want er zijn ook wel mensen die in hun slaap deze sferen betreden. Maar ja, die weten toch meestal 's morgens weer dat ze leven, ofschoon er mensen moeten zijn - ik durf dat niet te onderschrijven die eigenlijk zich nooit bewust zijn dat ze leven, die vegeteren maar zo'n beetje. Maar ja, daar behoeven we niet over te praten.

Vraag: Ik heb laatst een artikel gelezen, waarin stond dat iemand een uitvinding had gedaan dat de aarde niet rond maar z.g. plat was bij de Noord- en de Zuidpool. Kunt u ons daar over inlichten?

Antwoord: Ik vind het buitengewoon aardig, maar het is helaas nog niet zo makkelijk te handhaven. En als die man de wereld zo plat beziet, dan ben ik bang dat hij vaak meer op de mentaliteit dan op de werkelijkheid gelet heeft, (hilariteit). Dus met andere woorden, zover als wij het weten - en dan weten we misschien niet veel - zijn we het nog steeds eens met Christoffel Columbus. En wij zeggen wel niet: "de wereld is rond" in de zin waarin u dat "rond" beschouwt, dus als een globe, maar de wereld is rond, zij heeft een heel eigenaardige vorm en zou misschien nog meer aan een bromtol doen denken. Dus dat is wel een feit, hoor, de vorm is niet zuiver rond maar het is, ja, een ronde vorm, rondachtige vorm.

Maar dat ze plat is, nee, en wij geloven ook niet dat de wereld hol is, dus dat we aan de binnenkant leven eigenlijk van een wereld, als we op aarde zijn en dat de zon en de sterren dergelijke elektrische krachten zijn en dat de eerste de beste poging om in de stratosfeer door te dringen, al die dingen naar beneden zou brengen, nietwaar, het licht uit zou gaan, dat je de lamp kapot zou vliegen.

Ik zeg het heel simpeltjes, maar dergelijke problemen heeft men ook reeds gesteld. En ja, deze theorieën komen steeds weer naar voren, maar ik geloof dat hun enige waarde is, dat ze iets anders dan anders stellen. En dan vraag ik me alleen af: Waarom zouden de mensen zich daar over opwinden, wanneer per slot van rekening - of je nu leeft op een platte, vierkante, een ronde of in een holle aarde - je blijft mens en toch in de eerste plaats; je dient het mens-zijn waardig te tonen.

Vraag: Is het verantwoord dat de ene mens over de ander de doodstraf uit kan spreken?

Antwoord: Nee, ik kan dat nooit verantwoord vinden en wel om de doodeenvoudige reden, dat ik geen enkele mens het recht toeken een leven te vernietigen dat hij niet beoordelen kan. De doodstraf is een beschermingsmaatregel van de maatschappij die zichzelf wenst te beveiligen tegen handelingen van enkelingen. Wanneer men niet in staat is de beweegredenen en de oorzaken van deze handelingen juist te beoordelen, kan nooit van recht gesproken worden.

En als zodanig zou ik dus het recht zeer zeker niet identiek willen stellen met rechtvaardigheid. Nu is een onrechtvaardigheid die herstelbaar is, nog niet zo erg. Het kan uiteindelijk voorkomen dat de wereld een mens toch helpt op die manier, al is het alleen maar om zich aan te passen aan een maatschappij waarmee hij nu eenmaal moet leven. Maar als je iemand doodt, dan ban je deze mens van de wereld weg, en dat niet alleen, maar je bant deze mens weg met een intense haat tegen deze wereld vaak. Er zijn er niet veel die de grootheid hebben om de doodstraf te aanvaarden zonder haat. De angst d.w.z. de overgang is vaak zeer moeilijk

in die omstandigheden, deze geesten breken uiteindelijk toch weer los op deze wereld en zullen daar meer kwaad stichten dan ze bij een redelijker behandeling zouden hebben gedaan. Dus zelfs uit utiliteitsoogpunt acht ik de doodstraf onverantwoord. En de mens die dit uitspreekt, omdat hij nu eenmaal rechter is en dus uitvoerder van de wetten van het land, die kan ik dat persoonlijk niet kwalijk nemen, want hij is een vertegenwoordiger van een gemeenschap en spreekt als zodanig niet zijn eigen oordeel uit, maar de wens van de gemeenschap. En wanneer de rechter dus iets uitspreekt wat de gemeenschap niet juist oordeelt, dan zou het beter zijn dat deze gemeenschap en deze rechter zich niet tot absolute maatregelen zouden richten. Wanneer de hele wereld zegt: deze mensen zijn niet des doods schuldig, en de wet zegt: "ze zijn wel schuldig", dan zou ik zeggen: breng ze dan in een zodanige toestand dat zij de wereld niet kunnen schaden, maar eindig dat leven niet.

Maar aan de andere kant wordt er zo vaak om het leven van een mens geschreeuwd en het is nog niet zo lang geleden dat de ophanging van een mens, of het radbraken publieke gemakkelijkheden waren, die heel wat meer vreugde onder de mensen bracht dan een tegenwoordige kermis of een Bevrijdingsdag. Dus u ziet, verantwoord is het niet, maar het ligt schijnbaar in het karakter van de maatschappij en van de mensen, en als zodanig heeft m.i. een ieder de plicht om zich te houden aan datgene wat hij als het recht van zijn maatschappij erkent, hij heeft het recht om anderen hiertoe te dwingen of hen buiten die gemeenschap te stellen, maar hij heeft geen recht om verder het leven voor deze mensen onmogelijk te maken, of hun het leven te nemen. Ik hoop dat het voldoende is en duidelijk ook.

Leiding: Nog één vraag met het oog op de klok.

Antwoord: Ik word gecorrigeerd. Nou ja, gaat uw gang, de laatste vraag dan maar.

Vraag: Ik zou nog één vraag willen stellen, naar aanleiding van deze laatste vraag: of niet een rechter, die volgens de wet de doodstraf uitspreekt, toch de verantwoordelijkheid daarvoor draagt.

Antwoord: M.i. even weinig als de beul dat draagt. Hij is alleen dan schuldig, wanneer hij, zonder rijpe (ernstige; Red.) overweging en onder dwang van de wet, dit oordeel uitspreekt, maar wanneer het totaal van de bewezen omstandigheden, volgens de juridische bewijsgrond, verder afgaande op de menselijke aspecten zich vertonend in de zaak, het aannemelijk maken dat volgens de wet het doodvonnis onvermijdelijk is, dan geloof ik niet dat die rechter de verantwoording hiervoor kan worden opgelegd, wel wanneer dit in een zekere lichtzinnigheid, of, zoals in sommige landen gebeurt, uit een soort reclamezucht gebeurt. En wat dat betreft zou ik dat dan dit tevens willen stellen voor de officier van Justitie, die in sommige gevallen zijn aanklacht zwaarder formuleert dan verantwoord is, ook deze heeft zeer zeker te overwegen hoe hij de aanklacht zal formuleren, daarbij rekening houdend met de aspecten van de zaak zoals ze hem bekend zijn. Voldoende?

Reactie: Dank u.

Vraag: Iedereen kan toch weigeren om beul te zijn?

Antwoord: Ja, als iedereen het zou doen, dan zou het een hele mooie wereld zijn, maar op het ogenblik zouden we ook kunnen zeggen: het zou heel goed zijn als iedereen weigerde om slager te worden, maar zolang als de mensen vlees vragen, zullen er slagers zijn en zolang de mensen elkaar willen doden, zullen er beulen zijn. Voldoende antwoord?

Reactie: Ja, dank u.

Antwoord: En nu zeg ik werkelijk, goedenavond, want anders dan krijg ik last, niet alleen met de klok, maar vooral met de leider, en die goede vriend zou ik toch zeker niet op zijn tenen willen trappen. Dus vrienden, de volgende spreker heeft het woord.

HET SCHONE WOORD

Goedenavond vrienden.

"Het schone woord", te stellen in poëtische vorm, niet pretenderend te zijn literaire prestatie, te bouwen op een vijftal door u te geven éénwoordige begrippen, of enkele woorden desnoods.

Reactie: Stilte - Loutering - Levensdoel - Edel - Arbeid.

Spreker: De arbeid van de loutering, die ons voert tot het levensdoel, gaat vaak door de stilte. Voor u aanvaardbaar?

Reactie: Ja.

Spreker: Het woord "edel" heb ik in de stelling niet genoemd, het zal echter in de behandeling tot uiting komen.

Arbeid
Razende raderen,
Grijpende handen
Tanden van de tijd
Die vreten,
Arbeid,
Zo dadelijk niets.
Vergeten
In stilte gaat men heen.
Arbeid des levens,
Streven en streven,
Jagen altijd voort
Naar een doel
Dat men niet beseft
En niet kan omschrijven,
Gejaagd door een gevoel
Dat u voort schijnt te drijven.
En dan valt er een wereld
En gaat er voorbij,
De arbeid is af,
Maar niet vrij
Is de ziel,
Want de arbeid betekent strijden,
Strijden tegen zichzelf,
De wereld, het Al,
Strijden dat is de loutering
Die eens u voeren zal
Tot het einddoel aller dingen.
Arbeid is de kracht
Die u steeds weer doet begrijpen
De goddelijke macht.
Zo wil de ziel de arbeid mijden
En wordt de arbeid van de geest
Een strijd, in stilte in u volstreden.
Eenzaam, arm, toch onbevreesd
Wil de ziel in stilte lijden.
De zinderende koepel der stilte
Baart de angst.
De koepel der stilte
Wordt waan.
Men voelt zich ijl en leeg

En weet niet meer
Van het bestaan,
En weet niet meer
De arbeid die men nu volbrengt.
't Is stilte, leegte,
Waar in het ik spreekt
Tegen het eigen ik
Om deze stilte te verbreken.
En eindelijk kan zelfs 't ik niet meer
Tot het ik wat woorden spreken.
En dan in die stilte, zo edel, zo rein,
Wordt geboren het denken,
Het werkelijke zijn.
Niet ik, niet de arbeid
Van mij slechts alleen,
Maar God in mij
En rond mij heen.
Wondere Krachten,
Die altijd mij leiden,
Krachten die mij ook
Mijn wegen bereiden,
Wanneer ik slechts ga
Volgens de Goddelijke Wil.